

ТРЪБИТЕ

Кирил КИРИЛОВ

Abstract. The tubes are cylindrical or conical cavities coming from the core to the surface of white sandstones, located not far from Belogradchik, in the skirt of Venets, the mountain of Belogradchik. Around and within the cavities one can observe dispersed metallic (Fe) particles. These strange formations were first discovered and announced to the public by the author of the present article. In his opinion they have an artificial origin.

Keywords: Belogradchik rocks, white sandstones, stone cavities (tubes)

Само на километър от Белоградчик, в посока към местността Планиница, за пръв път бяха забелязани тъмно червени и ръждиви очертания в скалите.¹⁾ Това стана през пролетта на 2011 година.

Всички тези червени петна са изпъкнали от белия пясъчник, което ги кара да се открояват много силно. Този бял пясъчник предходжа червените белоградчишки скали и възрастта му е поне 230 милиона години. Той се изронва много лесно – дори, ако се трие с ръка. Затова следва блоковете да имат силно заоблена форма, защото ръбовете винаги се изронват най-напред. Странно е, че въпреки това, блоковете от бял пясъчник са изключително кубични. Не знам дали това е причината, но

когато попаднах там за пръв път, цялото място ме караше да се чувствам изключително странно. Такива скали не бях виждал – особени, наистина!

Както казах по-горе, червените петна изпъкват от пясъчника. Това значи, че техният материал се изронва по-трудно. А червеният им цвят не може да се сбърка – ръждата си личи добре. Което ще рече, че тези включвания са богати на желязо. Това може да се установи и с докосване – студени са по начина, по който са студени металите. Каменните блокове са студени по съвсем друг начин. Това означава, че включванията не са скален материал – те са нещо различно, по-скоро са метал.

Когато забелязах първото образуване, бях направо изумен – то представляваше една изключително правилна тръба, на която ясно и отчетливо личаха ръбовете, а също и някакви ребра, които сякаш я държат в скалата. Тъй като съм инженер и техниката ме вълнува,

оприличих тази вкаменелост на тръба. Но дори и да не бях инженер, човешкото подсъзнание има способността да различава естественото от изкуственото. Цялото ми същество веднага даде знак, че наблюдавам изкуствена вкаменелост на възраст поне 230 милиона години. Това е дори преди динозаврите.

Продължихме разходката, но вече гледахме всеки камък. Това беше възнаградено, защото намерихме поне сто подобни образувания, като формите на повечето от тях бяха изключително правилни. Отчупих две парчета от една невзрачна вкаменелост, за да помоля във фирмената лаборатория да я изследват за желязо.

Две седмици по-късно от лабораторията заявиха, че съдържанието на желязо е 80-90%. Още по-интересното е, че това желязо се привлича от магнит – не е претърпяло окисление. Ръждата няма магнитни свойства. Дори видях кристалчетата – малки, черни и лъскави. Те изглеждат са обвити със съвсем тънък пласт силикати, все едно са клетки от жив организъм.

Находката беше разгласена и породила значителен публичен интерес. За нея бяха писани статии във вестници и списания, имаше и радиопредаване. Проба беше занесена за изследване в Музея на земята и

хората, където ѝ е правен шлиф за установяване на съдържание на желязо, но от там казахи, че то е много малко. Предполагаха, че това са отложения в кухини от корени, които след това са засъхнали по стените.

Чувал съм и други обяснения за естествения произход на тръбите – кухини, останали от нещо в пясъчника, което при изгниването си е оставило отложения в скалата. Интересно е, че след това отново ходихме и взех проба от същото място, от където взехме пробата за Музея на земята и хората и на място още веднъж се уверихме, че отчупеният къс

се привлича от магнита. Защо те не успяха да установят желязото за мен остава загадка. Дори се сдобих с друза, но тя е съвсем различна – нито има правилна форма, нито изглежда по същия начин, нито е същата на пипане – единствено има кухина, затворена в равномерно дебела обвивка и се намира в скали.

Тези вкаменелости нарочноме „Тръбите”, защото наподобяват на техническа инсталация, която по някаква причина се е вкаменила в пясъчника. „Тръбите” станаха обект на туристически интерес и в няколко случая там бяха водени туристи. Освен това, лично съм водил поне петнадесет пъти приятели и познати. Винаги повечето хора остават много доволни от видяното и ги обвзема силно чувство на радост и ентузиазъм.

Мястото има огромен потенциал за развитие на туристически атракции и услуги, които ще бъдат уникални и много добре продаваеми, ако се придружават с подходящи беседи. Смятам, че Белоградчик е нужно да заложи по премислен начин на „Тръбите” и да извлече от тях полза за населението си под формата на приходи и престиж.

„Тръбите” са все още съвсем неизследван феномен. От тях са открити едва 2-3%, не са проучени, за тях са изказани само стандартни научни хипотези и никак не са разработени като атракция.

БЕЛЕЖКИ

1. Всички снимки са направени от автора.

✉ Eng. Kiril Kirilov,
3, Polkovnik Kantili Str.
3900 Belogradchik, BULGARIA
E-Mail: kirilov_kl@abv.bg